माहेन्द्रस्येव धनुषो विदधे दृष्टनष्टतां ॥ १११ ॥
कारयित्वाभिचारं तं निग्रहोग्ररुषं द्विजं ।
तं यशःशेषतामीशं तारापीडोऽनुजो ऽनयत् ॥ ११२ ॥
दुष्कर्मदुर्भगान् भोक्तुं भोगान् पापा गुणोन्नतं ।
मृद्नन्ति कण्टकान् प्राप्तं करभा इव केतकं ॥ ११३ ॥
ततः प्रभृति भूपानां राज्येच्छूनां गुरून् प्रति ।
दुष्टाः प्रवृत्ता राज्येऽस्मिन्नभिचारादिकाः क्रियाः ॥ ११४ ॥
श्रीचन्द्रापीडदेवस्य तत्क्षमित्वमपश्चिमं ।
संस्मर्यमाणं कुरुते न कस्योत्पुलकं वपुः ॥ ११५ ॥
मुमूर्षुर्यत् स लब्धापि तं कृत्याध्यायिनं द्विजं ।
वराकेऽन्यप्रयुक्तेऽस्मिन् को दोष इति नाबधीत् ॥ ११६ ॥
विस्मृतः स कृतघ्नाभृत्पंक्तिमध्येऽद्य वेधसा ।
दत्वा कार्यपदं न्यूनं न्यस्तः कलिनृपावली ॥ ११७ ॥
अष्टौ वर्षान् साष्टमासाननुगृह्येति मेदिनीं ।
प्रविवेश वशी स्वर्गमनिशं च सतां मनः ॥ ११८ ॥
भ्रातृद्रोहास्त्रसुहृदा प्रतापेन भयावहः ।
उवाह तारापीडः स चण्डः क्ष्मामण्डलं ततः ॥ ११९ ॥
पूर्णपात्रप्रतिभटं द्विषां लुण्ठयता यशः
शिशोः प्रतापस्योत्पत्तौ कबन्धा येन नर्तिताः ॥ १२० ॥